

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4
Negyed évre	2

Pénzküldemények:

a Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos
lapkiadó:

Podhradszky Emil.

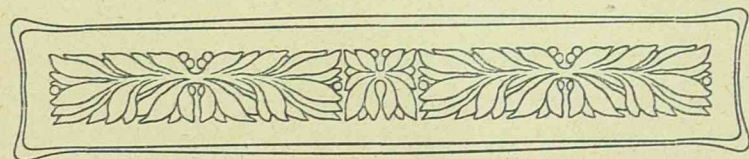
Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánkozásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

XI. évfolyam.

Szászsebes, 1907. október 31.

44. szám.

Erdőőrök gyermekeinek nevelése.

Az utóbbi időkben örvendve tapasztaljuk, hogy az erdészeti és vadászati altiszti és szolgaszemélyzet érdekeinek előmozdítását célzó eszménk irányadó körökben is nem csak figyelmet keltenek. hanem élénk viszhangra is találunk.

Évek hosszú sora óta ismételtelen volt alkalmunk írni azokról a szomorú viszonyokról, a melyek az erdészeti és vadászati altiszti és szolgaszemélyzet gyermekeinek iskoláztatása körül tapasztalhatók. Most — emberemlékezet óta először — ugyan erről a dolgról olvassuk az Országos Erdészeti Egyesület hivatalos közlönye, az Erdészeti Lapok f. évi november elsei 21. füzetében a fenti felírás alatt az a alábbi cikket, melynek tárgyához még a magunk részéről is hozzá fogunk szólni. A cikk a következő:

»A kora reggeli óráktól tartó nehéz hegyi utakban, fáradt lovammal lassan lépegettem ellenőrző körutamon, a vadregényes szkerisorai völgyön a már erősen esteledni kezdő időben napi utam végcélja, a szkerisorai erdőőri lak és tiszti szálló felé.

Szkerisora! Még a szebbnél szebb természeti szépséget látott, vénülő erdészembert is megragadja fenséges panorámájával, szinte meg-

döbbentő, roppant sziklafalaival: És ehez a pazarul szórt természeti adományhoz olyan, még kellően felnem tárt kincscsel rendelkezik e vidék a híres szkerisorai jégbarlangban, mely idővel bizonyára a turisták ezreit fogja ide vonzani.

Ily gondolatok között érkeztem öreg este az erdőőri lakhoz, hol a semmit sem sejtő házi-népségnél nagy meglepetést, de zavart is okozott megérkezésem. Mert amint az egyelőre legfontosabb kérdés — a vacsora — iránt tárgyalni kezdtem az erdőőr nejével, nem éppen kellemes meglepetésemre arról értesültem, hogy a négy gyermekkel megáldott család, 2, mondd kettő év óta marhahúst nem látott és így újból a már négy nap óta tartó csirkepecsenyénél maradtunk, a mi magába véve nagyon jó étel, csak hogy a jóból is sok a sok!

Bizony ugy! A természet gyönyörű kincsekkel áldotta meg e vidéket, de egyuttal — amíg valami vasuti vállalkozó meg nem könyörül rajtuk — visszahelyezte a legközelebbi (!) vasuti állomástól 80 illetve 102 kilométerre.

Érdeklődve kérdezgettem az erdőőr családi viszonyait és bizony elgondolkozva, leverve kellett értesülnöm, hogy négy serdülő korban levő gyermeke még iskolát nem látott — mert nincs — arra pedig képtelen, hogy gyermekeit messze vidéken taníttassa.

Amikor a konyhában ott láttam az egyik 10—11 éves leánykát egy csupor viz és egy láb-duránci szilva mellett vacsorázni, mert legelő hiányában az erdőőr tehenet nem tart és így tej

nincs a haznál, szégyenkezve gondoltam arra, nem volna-e kötelessége a hatalmas magyar államnak segítő kézzel nyulni az ily végvidékeken felnövő erdőőri gyermekek neveléséhez, segíteni őket, hasznos polgárokká nevelni s egyuttal megmenteni őket a magyarságnak is.

Erős meggyőződése, hogy igen!

Mert most, mikor erdőőreink illetményeinek rendezése egy felől sokkal inkább lehetővé teszi, más felől az erdőkincstár gazdasági, sőt nemzetiségi vidékeken ennek politikai érdekei egyenesen parancsoló kötelességükké teszik erdőőreink működését szolgálati szabályaink szigorú betartására szorítani, érzem, hogy ugyanekkor az összes erdőbirtokosoknak, de első sorban az erdőkincstárnak saját érdekében való nemes cselekedete volna, célszerű intézményekkel segíteni félreeső vadonokban élő erdőőreink gyermekeinek nevelésén és amíg így egyrészt értékes generációt nevelne az államnak, segítő, jótékony keze bizonyára meglelné üdvös hatását a hálás szülő fokozott munkakedvében.

És ennek a gondolatnak a megvalósításánál előttem a vasutas altisztek gyermekeit nevelő általános internátusokkal egybekötött nevelőintézetek lebegnek.

Miért ne lehetne erre a példára erdőőreink serdülő gyermekeit is, mondjuk egyelőre az ország három: erdélyi, felvidéki és dunántúli részében felállítandó nevelőintézetekben csekély díjazás mellett a polgári iskolának megfelelően

kiképezni s így ezt a súlyos gondot a szülők válláról levenni.

Előkészíthetnénk ezekben a fiukat megnyilatkozó tehetségüknek megfelelő pályákra, sőt miy értékes anyagot tudnánk kiképezni erdőőri szakiskoláink számára is.

És mindehez szerény nézetem szerint, kormányunk nemes támogatása mellett, egyszerű eszközzel juthatnánk. Ugy gondolom, megszerezhető volna az alap csakhamar — legalább az erdőkincstárnál — ha a gyermeknevelési alapra a mostani $\frac{2}{10}\%$ helyett $\frac{3}{10}\%$ -ot szednénk a vásárló vagy szerződéses viszonyban lévő közönségtől és ezt az $\frac{1}{10}\%$ -ot — amit a közönség meg sem érezne — erdőőreink gyermekeinek nevelésére fordítanánk. Hiszem, hogy ehhez a nemes célhoz a törvényhozás is sietne hozzá járulni bizonyos évi összeggel.

Ismerve vezető férfiaink, de különösen jelenlegi miniszterünk fenkölt gondolkodását a kis ember baja, sorsa iránt, a legalkalmasabbnak tartanám a mostani időszakot arra, hogy az Országos Erdészeti Egyesület ezen szép cél megvalósítására a kezdő lépéseket tegye. F. Z.

(Folytatása következik.)

Élet-halálharc a tizedikkel.

[„A Vadász-lap”-nak írta: József főherceg.]

(Vége.)

Általában véve igen rossz volt a bögés ez évben Máramarosban, legalább is szeptember 25-ig és így érdekesebb cserkészetem még csak egy volt, melyet még röviden leírok.

Szept. 22-én este meleg, fülledt léghen csepergő eső mellett Policsekkel a Perenisz nagymencsul-i ormon kapaszkodtunk izzadva föl. Szomoru benyomást tett rám ez óriás vágásterület, melyen minden megmaradt bükkfa lombtalanul ridegen nyújtja ég felé száraz

ágait; legyűrűztettek, hogy a fiatal fenyvest sötét árnyukkal meg ne fojtsák. Szegény öregek mily gyászos véget értetek, szerény ártatlan éltetek derekán! — A főgerinc alatt nagyobb — tán 100 holdas lapály terül el. Bájos remek látvány! A fehér epilóbium-mező közepén közelében mint egy tündéri sziget áll egy nagy csoport ős juharfa, lombjuk az őszi pompa minden színében játszik, alattuk a legüdébb zöld páfrány-mező virágos illatos képén gyönyörködhetünk. Egy párját ritkító nagyságu szarvas nyomát vizsgálom, midőn föllpillantva, e páfrányosban egy nagy fekete tömegben akad meg szemem: »Pista, nézze csak, mily óriás medve, feje akkora, mint egy dézsa, megy föl! Látja?» — »Tyü, a semmiházi!» — Tán 400 lépésre lehetett és így nem lőttem, hanem sietve a Plájra elibe kerültünk. Jéghideg vihar kerekedett ezalatt, mely a ködfoszlányokat és gomolyokat irgalmatlanul kergeté le a völgyeken, s a havasokra lapítá a sűrű fellegeket. Óvatosan haladunk a kitett dög felé, valószínűleg oda iparkodott a medve-óriás, de még nem lehet ott, hisz

A harkályok erdészeti jelentősége.

(Folytatás.)

Ezen négy pont alatt felsorolt vádak gyengítésére, részben pedig megdöntésére, a harkályvédők a következőket szokták felhozni, u. m. az a) alattiakat illetőleg:

1. Állítják, hogy faragcsáló ácsmunkájuk, a mit egyébiránt az erdész »farongálásnak« nevez: keményszóra alig volna érdemes, minthogy azok a rovarok, melyekhez kopácsolás, tehát mechanikai munka útján jutnak; kevés kivétellel betegeskedő, korhatag fákban élnek, noha nem tagadják, hogy esetleg a fák külseje ezt nem árulja el. Azt mondják továbbá, hogy utóbbi esetben az erdésznek inkább használnak — figyelmét a kivágandó fára felhiva, — mely elég naiv érv, miből azt következtetnék, hogy a mely fát a harkály megmászik, azt — a harkályfilozófiára támaszkodva — az erdőgazdának okvetlenül kikellene irtani, minthogy úgy is elfog romlani! E szerint ha az erdész a harkályokat orákulumoknak tekintené e tekintetben, az általuk megmászott sok fa miatt bizonyára a fél erdőt kellene tarolnia!

A harkályvédőktől azonban még sem lehet megtagadni bizonyos (bár natv) őszinteséget, mint hogy bevalják, hogy nemcsak a beteg, hanem az ép, egészséges fákat is megtámadják a harkályok; henem ezt tévedésnek róják fel.

Hát ha ez így van, akkor a szárnyas ácsok

tévedésének ugyancsak sok egészséges fa adja meg az árát!...

Különben a harkályvédők azt állítják, hogy az egészséges fák megtámadását »nem mindegyik« harkálypéldány teszi, hanem csak egyes példányok (jó lenne ezeket iebélyegezni!), melyek egyes fákat mintegy kiválasztanak s azokat rendszeresen látogatják s mintegy céltudatosan teszik tönkre lassanként, huzamosabb időn át tartó bántalmazásaikkal. És az ily rakoncátlanokodó harkályokra nézve azt ajánlják a harkályvédők, hogy lelövés által ártalmatlanokká teendők, így aztán ama bizonyos megtámadott fának nem lesz bántódásuk többé (?), mert mindig csak kivételesen egyes harkálypéldányok követnek el ily rongálásokat.

Hát ez igen valószínűtlen. A ki nem hisz a faji sajátságok és rendeltetések tanában, a ki hajlandó annak hitelt adni, hogy »egyes« harkálypéldányoknak a többi példányokétól eltérő különös gusztusuk van!

Hogy a harkályok ma általában — s nem csak egyes példányok, — mint a kármentő elfogultság állítani szereti — az egészséges, fiatal simatörzsű fákat is, és pedig rendszerint munkába veszik, karikásan körülkopogtatják vésőidomu csőrükkel, miáltal a fatörzsön oly sorrendű dudorodások támadnak, mintha vastag kigyó tekerődött volna rája, s ezenkívül apró kigyószerű lyuksorozatok is keletkeznek a fatörzsön, mi a fának nem csak esztétikai hátrányára, de elbetegedésére

lassan szedrezve ment, s mi rövidebb úton sietve jöttünk ide. Folyton abba az irányba figyelek, hol a medvét sejtem. Egyszerre egy nagy ropogás mögöttem és morogva ugrik el egy medve. Hirtelen visszafordulva látom menekülni ő kelmét, csakhogy ez egy kis örvös medve. amaz pedig egy nagy ritka példány volt. Sietve a már messze haladó medvére lövök és szerencsésen elhibáztam. A nagy mackót hiába keressük, kifogott rajtunk, eltűnt.

Ezalatt a másik ormon a pereniszi nagy sűrűben megszólal egy vén agancsár, a szél kedvezőnek ígérkezvén. utána indulunk. Folyton szél ellen haladva, iszonyu messze vitt el bennünket a vén koronás, míg végre teljesen átázva és a sok mászástól kimerülve, a grehoceli vágás irgalmatlan meredek partjain ránk sötétedett és hosszú bukdácsolás, esés és botlások után későn éjjel értünk kocsinkhoz, melynél Libits udvari tanácsos várt.

A heves, jeges északi szél kisöpörte az eget s a hold ragyogva ezüstözi meg a hegyek legfelső orkait,

a völgyeket átláthatatlan gyászfeketében hagyván. Vagy egy óra hosszat kocsiztunk a Szerednarika folyó zugó medre mentén, majd jobb, majd balpartján haladva, midőn a Pepitniki telepet elértük, honnét már csak egy kis félóra Lászlórétig. — Kiki a saját élményeit beszélte el, végre a mai cserkészeti eseményei ki levén merítve mindketten elhallgattunk. A szuháruhi partok alá érve önkénytelenül fölnéztem, hiszen számtalan szép óra emléke fűződik e fölséges helyhez, majd Libits meglokvé könyökömmel figyelmeztetém, hogy nézzén ő is oda föl: — »Na hát kérem ez nagyszerű, groszartig, ilyet még nem láttam! — fölkiáltással bámulja ő is azt, a mi egész lelkemet elbűvölve köti le úgy, hogy nem tudom róla levenni szememet. A Szuháruhi patak — gyilkos pataknak is nevezik, minthogy rettenetes, megmászhatatlan meredekségű partjain évekkel ezelőtt néhány szegény munkás vesztette életét — torkolatánál mint egy titáni kapu, két süvegforma magas hegy csak keskeny járást hagy szédületes partjai alatt a pataknak és itt ékalaku nyíláson át a hatalmas

és elértéktelenítésére is szolgál — az onnan van, hogy a fejlődő erdőgazdasági viszonyok következtében alkalmas rovarokkal bővelkedő odvas, vén fákat nem igen találnak már, tehát nemcsak a faji tulajdonság, hanem részint a létért való küzdelem is kényszeríti őket erre. Mindamellett ez nem ok arra, hogy bírói elítéltetésük szigorát enyhítenék vele az erdész ama megcáfolhatatlan tapasztalataival szemben, hogy igenis a harkályoknak nem csekélylendő erdőgazdasági jelentősége van a mai modern erdészeti szempontjából és pedig majdnem teljesen káros irányban, és hogy továbbá, a mi hasznát hajtának, alig számbavehető kárttévő tulajdonságuk mellett.

Eszmeláncolatnál fogva vonatkozással arra, hogy a harkályvédők állítása szerint, ha azt a harkálypéldányt ellőttük, a melyik bizonyos egészséges fák rongálásán éretett, akkor ama fák továbbra mentek maradnak a többi harkályok bántalmazásaitól; idevágóan megemlítem azt a kétségtelennek bizonyult tapasztalatot, miszerint éppen az ellenkezője áll ennek az állításnak. Megfigyeltetett ugyanis, hogy az oly fák, melyek a harkálytól bántalmazást szenvedtek, a szárnyas ácsok összesége kiváló előszeretettel látogat s rongál tovább.

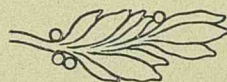
Ennek pedig oka az, hogy a harkályok által megvagdalt, összesértegetett fapéldányok legnagyobb részben elbetegednek, sőt romlásnak indulnak s emiatt sebeikben, sértett kérgükben bizonyos rovarélet fejlődik ki, a mely természetesen nagyban hozzájárul a faélet közvetlen elpusztításához

vagy mondjuk úgy: lassu elhalásának okvetlen való előidézéséhez; — a mi különben egyre megy — és okozója mégis a harkály volt, habár a farontó rovarok is közvetlen tettesként hatottak.

Az imént elmondottakkal kapcsolatban az egészséges fákra vonatkozólag megjegyzem még, hogy az az érvelése némelyiknek, hogy a speciális gusztusu harkályok által összekopácsolt oly fák, melyek külsőleg-belsőleg emberi felfogás szerint egészségeseknek látszanak: beható görcsövi vizsgálat alapján nem bizonyulnának egészségeseknek és később kifejlődő betegség jelei már megvolnának a sejteken és azért kopácsolná meg az ily fákat a harkály, alighanem téves megfigyeléseken alapszik — és én nem is adok hitelt ezeknek az állításoknak, amennyiben igenis, ma már a harkályt nem annyira faji ösztöne utalja, mind inkább a bizonytalan sejtés és talán a kényszer vezeti, — s így mondhatnók azt is, hogy sokat téved — ha nem tudnók azt, hogy a mostani kulturális viszonyok közt kényszerülve van minden fát sorra venni, a míg valami ennivalót talál magának; — azt pedig már említettem volt, hogy a kényszerhelyezethez folytonos kutatási ösztöne, kíváncsiaskodása is hozzájárul a harkályinak.

Lakatos Károly.

(Folyt. köv.)

katlanba enged betekintést, magasan fölöttük kecses lendületes vonalban huzódik a Greszim-Szuháruh-Popitnik főgerince a Suháruhban érvén el csucos, legmagasabb pontját. Isteni szépségű látvány ez rendszeren is, de úgy, a hogy ma láttuk, úgy nem talállok szavakat leírására s mégis megpróbálom ecsetelni, hogy legalább halvány képét adjam vissza a valóságnak.

Mint két gyászoló óriás, sötét-fekete árnyban mered égne az említett két süvegalaku kup és komor feketéjükkel zárják le az előteret. Mögöttük átlátszó ezüstös kék színben mint egy szép menyasszony nászfátyola alatt, tündöklök a vadregényes katlan az ő meredek partjaival, vad patakjaival, melyek mindmennyi központiasan a főpatakba összefutó völgyet képeznek, mintha csak az éj hidege ellen keresnének menedéket az anyaföld védő kebelén s a hold szelid fényében — mely éppen csak a főormot és katlant világítja meg, a környéket sötétben hagyván — minden egyes faóriás meghalványult őszi színezetében, átlátszó ezüstös fátyol alatt emelkedik ki az epilobium

tündéri képe fölöttünk; oly valószínűtlen mint egy Wagner-opera legragyogóbb tája s mégis oly lélekemelő, igaz, szelid kép; álom s való legtündéribb egyesülése. Elöl a rideg fekete s hegyóriások, hátul magasan fölöttük kékes varázsfenyben a még óriásabb s mégis oly szelid, átszellemült, áttetszőn ragyogó párában tündöklő, mosolyában szeliden szendergő, imájában lélekemelő, nagyságában, bájában megkapó hegylánc. Akár elérhetném kezemmel, oly közelnek tetszik; mégis égis ér, mégis előtte majdnem fenyegető közelben a két sötét ór, ki a paradicsomot őrzi s csak egy pillantást enged be . . . Mintha csak mögöttük varázstüzek titokzatos kék gőzében egy szellemi táj muló s mégis oly lebilincselő lidérce jelent volna meg, mely lelkünket magához vonzva felejtethetetlen el nem muló képét hagyja örökre benne. Az erdők titokzatos suhogása, a zuhatagok zugása az éj néma csendjében, a vadon álmodozó magányában, e tündéri varázsképek megható báját emeli. Egy ima, egy fohász az egész táj; mintha csak az évekkel ezelőtt itt

Hasznos tudnivalók.

A tejhozam és a zabszalmatakarmanyozás.

A zabszalma az összes szalmanemek között a legtöbb proteinanyagokat tartalmazza és annak a szalmának mondható, a melyet a szarvasmarha a legszívesebben eszi meg, feltéve, hogy a kellő időben, azaz sárgaérés idején arattuk le. A helyesen aratott zabszalmát azért a tejelő marha legbecsesebb téli szalmatakarmanyának tartják. A tej mennyiségére és minőségére hátrányos befolyást egyáltalában nem tapasztaltak, dacára annak, hogy nagy tejgazdaságokban sok szalmát és előszeretettel zabszalmát etettek fel. Ha némely helyen hátrányokat lehetett tapasztalni, annak oka valószínűleg abban rejlett, hogy a zabszalmát nem aratták le a kellő időben, vagy pedig valamiképpen megromlott.

Rák a fákon.

A fákon észrevehető rákot úgy gyógyítjuk, hogy a sebszéleket alaposan kivágjuk és a keletkezett sebeket azután jól bekenjük faviaszkkal. Nagy, ily módon keletkezett sebeknél a zsákvázzonnal való bekötés, a mely alatt még agyagpépréteg fedi a sebet, ajánlatos, hogy a levegő és nap hatása ellen védjük a megsebzett helyet. Ha mély rákos helyek mutatkoznak fiatal hajtásokon, akkor az egész ágat még egy darab határos jó fával együtt eltávolítjuk. Különösen azonban ügyelnünk kell az ily módon beteg fáknál, hogy az összes keletkezett metszsebeket rögtön simára metszszük és faviaszkkal bekenjük, mert különben ott

mindig ismét újabb betegségi telepek képződnek. Azonkívül az összes kivágott kéregdarabot, valamint a levágott galyakat rögtön el kell égetni.

A fejés hatása a tejre.

A tej nem képződik, illetőleg nem választódik ki csak fejestől-fejésig, hanem legnagyobb mértékben éppen a fejés alatt s kiválasztódása nemcsak a tejmirigyek ingerétől függ hanem az állat amaz állapotától, melyben a fejés alatt van. A fejés feltételeinek csekély változása is befolyásolhatja a tejnek úgy minőségét, mint mennyiségét. A tej zsirtartalmára nagyobb befolyással vannak ezek a változások, mint a mennyiségre. Igen fontosak ezek a befolyások: az egyes fejések közti idők és a fejés módjának változása, a fejő személyzet, a környezet változása s mind az, a mi az állatot a fejés alatt zavarja. Ha az állatot az egyes fejések közt izgatják, ennek ugylátszik nincs befolyása a tejre, ha az állat a fejés előtt lecsillapodik.

Hogy tehát a tehén sok tejet adjon, a megfelelő takarmányozáson kívül szükséges, hogy ápolója és az a ki megfeji, lehetőleg szeliden bánjék vele; mindent, a mi a fejés előtt és alatt zavarhatná, izgathatná azt elhárítsa tőle; szükséges, hogy a fejő személyzet ne változzék gyakran. A megfelelő bánásmód gyakran jobb hatással van a tej minőségére, a legjobb takarmánynál.

KÜLÖNFÉLÉK.

A svéd áfonyaaratásról. Hogy a svéd kisgazdáknak mily busás jövedelmet hoz a vadon termő áfonya, azt a következőkben, számokkal igazoljuk.

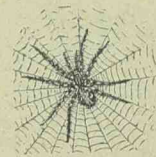
elhunytakért, titokzatos éjszakán megszólalna minden, s fölülmulthatatlan szépségébe dalolná: »De profundis clamavi ad te Domine, exaudi vocem meam!« Két fekete óriást állítva őrségre, nehogy imája be nem avatottaktól megzavartassék! . . . Kocsink zakatolva elhalad s a fekete heglánc rideg képe elfödi a varázsképet; még egy szűk völgyecske nyílik befelé s újból tán még megkapóbban áll, formát cserélve. új alakot öltve, még közelebb a kék s ezüst pára ragyogó fátyolában átszellemült látvány, az örök álmát halkan alvó havas imává vált óriása . . .

Lámpások fénye a rideg valóságra ébreszt és a bűbajos képet homálylyá változtatja, — vége a pompás álomképnek s egy prózai hangulatu vacsorán elégitve ki gyomrunkat, gondolunk vissza e fölséges jelenségre!

*

Idői utolsó cserkészetem a szép mármaroszi havasokon elmúlt; hó, dér és fagy borítá őket s zord északi viharban kóválygó fellegek száguldó árnyai

váltakoztak fáradt, erőtlen napsugarakkal. A hidegtől borsodzó háttal ereszkedtem le kedvenc hegyeimről! S most őszi vihar zörgeti ablakom; sárga s piros levelek minden neme-eszeveszetten kóvályogva menekül a természet réme, a tél elől. Zug s üvölt a szél s kopognak az eső nagy cseppjei. Pusztulás és gyász vonul végig szép erdőimen, tépi le az elkésett virágocskák illatos szirmait és az erdők királya elnémulva magányt keres, hogy egy évig buslakodva várjon a jövő előtté ismeretlen eseményeire,

1902-ben Svédországból 20 millió kg. áfonyát exportáltak, a mi $6\frac{3}{4}$ millió márkát jövedelmezett az országnak. Ettől kezdve mind nagyobb figyelmet fordítottak e kitűnő jövedelmi forrásra. Smaalandban erdőöröket alkalmaznak, kik őrzik az áfonyát. Ugyanitt 1905-ben egy kisgazda egy darab földet vásárolt 3375 márkáért és a következő évben a birtokán nőtt vad áfonyát leszedte, a mi 1585 márkát hajtott be. Egy plebános az ősszel 787, márkát vett be áfonyáért. Dalarneban egy család gyermekei áfonyaszedéssel 450 márkát kerestek. Dalarne egyik községi takarékpénztárába mult ősszel 2250 márkát helyeztek el és mindezt szegény gyermekek szerezték áfonyaszedéssel.

Minap pedig egy részvénytársaság alakult oly célból, hogy az áfonyaszedést szervezze és a világpiacra kellően értékesítse. Nálunk ugyan nem használják ki e természetadta jövedelemforrást!

A medve, mint üzlet. Egy stockholmi ujság írja: Svédországban mindjobban kivész a medve s Osztersund vidékén kívül másutt alig is található. Ezért egy stockholmi vadászklub ennek a vidéknek parasztjaival olyan szerződést kötött, hogy háromszáz koronát fizet annak, ki a medvére akad, a vadászegyesületnek ezt megtáviratozza és a megjelent vadászokat úgy vezeti, hogy a medvét szintén megláthassák. Ezzel befejeződik a paraszt kötelessége és megkapja a jutalmul kitűzött háromszáz koronát. Nemrég egy heivenéves öreg paraszt, Péterzen gazda értesítette a vadászokat, hogy medvét látott. Rögtön akadtak is többen a kik a jutalomdíjat osszerakták s eljöttek medvét látni. Mikor megérkeztek, az öreg azt mondta nekik, hogy a medve a közelükben van és reggelre valószínűleg lövésre is kerülhet. A vadászok örömmámorban usztak. Másnap reggel megbeszélés szerint fölköltötte őket a gazda fia s a szürkületben nekiindultak a közeli erdőbe medvét lesni. Péterzen nem volt velük, s a fia azt mondta, hogy az öreg nem szeret korán kelni, s még alszik. Alig értek a vadászok az erdő szélére, elkiáltotta magát a legény:

— Nini, ott a medve?

És valóban, a medve ott állt a szürkületben, jobbra ment, balra ment s azután eltűnt az erdőben. Az egyik vadász lekapta puskáját, s utána akart lőni, de a fiatal paraczt megakadályozta:

— Hiszen a medve körülbelül háromszáz méternyi távolságban van már kár minden lövésért, ugyse találja el, hanem csak elriasztja vele.

A vadász hajlott a szóra s most már a fiuval együtt utána iramodott a vadnak. Tüskön, bokron törtettek keresztül egész nap; de a medvének még a nyomára sem akadtak. Végre is a vadászok busan kifizették a medvéért járó díjat és visszautaztak. Így ment ez még többször is a vadásztársaság más tagjaival is, míg egyszer az egyik nem hallgatott a fiatal paraszt szavára, hanem rálőtt a medvére s eltalálta egy kissé. A medve meg nagy bámulatra, emberhangon kezdett jajgatni. Majd pedig a medvebőréből az

öreg Péterzen gazda bontakozott ki . . . A társaság azóta csak akkor fizeti ki a díjat, ha már a medve bőrét lenyuzták.

A formosai kámforerdők. Bizonyára sokan vannak, akik nem is sejtik, hogy a gyógyítószer egyik legnépszerűbbike a kámfor, milyen véres áldozatok árán jut a civilizált világ birtokába. A kámfor előállításával ugyanis a Formosa sziget urai, a japániai foglalatostokodnak, akik örökös harcban állanak a sziget alattomos és vad törzseivel, amelyek kivétel nélkül skalpvadászok. Csak a japáni nép szívóssága és bátorsága képes arra, hogy a sziget által nyújtott anyagi hasznot élete kockáztatásával is kihasználja. A sárga emberkéik bár »Blockhaus«-sal védekeznek a vadak ellen, még így is sok japáni esik áldozatul évenként a benszültötteknek, a kik minden japáni koponyát diadalujjongással táncolnak körül. Maga Formosa sziget bővelkedik kámforerdőkben, amelyek szaga ugyszólván az egész szigetet betölti. Ezek az erdők mintegy 7 millió font kámfort szolgáltatnak évente. Az előállítás úgy történik, hogy a levágott kámforfát szét-darabolják akkora részekre, hogy beletehessék egy desztilláló készülékbe, amely alá tüzet raknak. A kámforfogózt csöveken keresztül friss vízzel telt hűtőbe vezetik, a melyben a kámfor kiválik és kristályos alakban lerakódik. A vizet a retortákból minden huszonegy órában kieresztetik és a kámforkristályokat osszeszedik. Ezután már csak a kidolgozás és a rafinálás van hátra. A kristályokból kipréselik az olajat, és ez kámforolaj elnevezés alatt kerül forgalomba. A kámfor és termékeinek előállítása Japánban monopóliumot képez és körülbelül 8—10 millió korona hasznot hajt a kincstárnak.

H I R E K

Halál a sineken. Kishegyesről jelentik, hogy a kishegyesi állomáson Mogonyi Ferenc gazdálkodót a Szabadkáról Zimony felé haladó vonat elütötte. A vonat elmet szette Mogonyi nyakát a törzsétől. Nem tudni még, hogy baleset vagy öngyilkosság történt-e.

Cigányok ijedelmé. A dánosi rablógyilkosság óta erősebb rendszabályokat alkalmaznak máris a közveszélyes cigánynépséggel szemben, ami persze nem tetszik Fáraó gonosz ivadékainak. Így mint Pécsről írják, a tolnamegyei cigányok az utóbbi időben nyakra-főre váltanak útlevelet Oroszországba, amire közvetlenül az a kósza hír szolgált okul, hogy a hatóság a rajkókat elszedi tőlük. Bátaszéken e hír hatása alatt a cigányok elpusztították a kalyibáikat és mind kivándoroltak. Nyéken egy csapat letartóztatott cigány a csendőröknek azon tréfából tett megjegyzésere, hogy

elszedik a rajkókat, annyira elkeseredtek, hogy pusztakézzel szembe akartak szállani a csendőrökkel. Megállapították, hogy október hónap folyamán Tolna-megyéből 10 cigánycsalád vándorolt ki, e tiz család 78 tagból állt. Csak terjedne el ez a hír szerte az országban, legalább lassanként megtisztulna tőlük az ország.

Óriási erdőégés Romániában. Mint Bukarestből jelentik, hogy Románia moldovai részében, a Bacan mellett elterülő slaniki és tazlani erdőségekben óriási tűz ütött ki. A tűzben álló erdők egy része állami birtok, más része Carp földmívelésügyi miniszteré. A tűz lokalizálására több század katonságot rendeltek ki, de ennek dacára a tűz folyton terjed és már három nap óta ég.

Németországban halálra ítélt horvátok. Bonnból táviratozzák: Az esküdtbiróság minap hozta ítéletét a duerbuschi rablógyilkossági pörben. Mokotovic, Rupcic és Baic földmunkások azzal voltak vádolva, hogy 1907. július 20-án éjjel a Naot házaspárt és Smar özvegyét megölték és kirabolták. A vád szerint Beslac Dániel bányamester és Kanter Marko, másnéven Pavilic is részt vett. Beslac György földmunkás és Dexuliánné asszony szintén be voltak avatva a rablógyilkosok szándékába. Mokotovicot, Rupcicet, Baicsot, Beslac Dánielt és Kantar Milost halálra ítélték. Beslac Györgyöt hat hónapi fogságra és Pavilicet a bűnben való segédkezés és fenyegetés miatt harminc hónapi fogházra. Dexuliánét fölmentették. — Ujabb bonni táviratunk jelenti: A halálra ítélt öt horvát munkás közül az egyik börtönében fölakasztotta magát. A tárgyaláson az ügyész rámutatott azokra a veszedelmekre, a melyeket a horvát munkások terjesztenek, a kik kizárólagosan rablásból és gyilkolásból élnek és azt a reményét fejezte ki, hogy e pör következtében intézkedéseket fognak tenni, hogy ezt a rabló népet Németországtól távol tartsák.

Óriási erdőégés. Ungvárról jelentik, hogy az Ungvár közelében fekvő Kisturjaszög, Nagyturjaszög Mezőhutta, Ujszemere, Turjamező községek határában a kincstári és községi erdők napok óta égnak. Az oltási munkálatokat az erdőgondnokságok vezetik. Széles árkok vonásával igyekeznek a tüzet lokalizálni. Az oltási munkálatokban a lakosság már teljesen kimerült. A hatóság ismét négy község lakosságát rendelte az oltáshoz.

Szerencsétlenül járt famunkások. Sajnálatos katasztrófa történt a romániai Brezoiu helységben, ahol a Groedel-czég fűrésztelepe fekszik. Öt munkás a hegyről vonaton fatönköket szállított a fűrésztelepig, a vonat azonban a biztonsági huzal meglazulása folytán előbb szokatlanul gyorsítani kezdte menését, majd a sinekből kiugorva, a mélységbe zuhant. A vonat három munkást maga alá temetett.

Apagyilkosság. Borzalmas büntény derült napfényre a napokban Tápióbicskén. Még 1906. év május 12-én nyomtalanul eltűnt a faluból Kovács Benjámín gazdaember. Hiába kutatta a csendőrség, nem tudott ez eltűnt ember nyomára akadni. Most másfél év után végre megkerült az eltűnt Kovács Benjámín holtteste. A saját istállójában találták meg elásva a teljesen foszlásnak indult holttestet a köműves munkások, akik ott az istálló épületen átalakítási munkát végeztek. A borzalmas leletről nyomban értesítették a csendőrséget, amely csakhamar kiderítette, hogy Kovács Benjámint a saját 18 éves fia, itj. Kovács Benjámín ölte meg 1906. május 12-én. Hogy mi indította az elvetemült fiút apjának megölésére, azt csak a folyamatba tett vizsgálat deríti majd ki.

Tizenötezer ember halála. E hó 24-én borzalmas földrengés pusztított Bokkarában. A földrengés földcsuszamlást idézett elő, amely Karatag városát a szó teljes értelmében eltüntette a föld színéről. A katasztrófa oly meglepően szakadt a városra, hogy annak egész lakossága — mintegy tizenötezer ember — a romok alatt lelte halálát. Egyedül a kormányzó és annak anyja menekült meg a haláltól.

Elfogott rablógyilkos cigányok. Temesvárról jelentik: A csendőrség letartóztatta Lakatos Gusztí Horvát János, Horvát Ferenc, Horvát Lajos és Balog József cigányokat, a kik eddigi kihallgatásuk folyamán is hatvan általuk elkövetett betörést és lopást vallottak be. Egyikük beismerte, hogy ugyancsak ők követték el hat más társukkal együtt a múlt év októberében a temesvári hármás gyilkosságot s megölték és kirabolták a Temesvár szomszédságában lévő Mehalán Zsulán Pétert, Temesváron pedig Müller Károlynét. Fehér Antal vizsgálóbíró kint járt a letartóztatokkal a helyszínen, a hol pontos leírásokat adtak gyilkosságuk részleteiről. A nyomozás még nincs befejezve. Egyéb szenzációs leleplezéseket is várnak.

Ahol a tanítók sztrájkolnak. Ó-Becséről táviratozzák: Az erős fagy következtében a néptanítók kénytelenek voltak a tanítást beszüntetni, mert a község nem fűteti az iskolákat. A tanítók különben is elégedetlenek, mert az 1-én esedékes fizetéseket még ma sem kapták meg. Minap értekezletet tartottak és elhatározták, hogy addig, míg fizetést nem kapnak, az előadásokat semmi körülmények között nem tartják meg. Az iskolát az állam segíyezi ugyan, azonban sem a község előljárósága, sem az állami felügyelő a közoktatással nem törődik. A tanítók száma harmincöt akik bejelentették az előljáróságnál a tanítás beszüntetését.

A Tiszába ölte magát a Bácsbodrog vármegegyében fekvő Magyarkanizsa mellett levő Gyála községben Török György, 50 esztendőes gyárimunkás. Tettét gyógyithatalan gyomorbaja miatt követte el.

Agyonlőtt börtönigazgató. Pétervárról sürgönyzik, hogy az orosz börtönök igazgatóját, Maximovot, egy nő meggyilkolta. A merénylő nő Ragosina tábornok 19 éves leánya, ki Maximovnak mint kérvényező mutatkozott be. Revolverének a golyója Maximov száján át fejébe hatolt és ott megakadt. A merénylet után irodaszolgák rávetették magukat a merénylő nőre, aki még hatszor elsütötte revolverét, de ezek a golyók már nem találtak. A merénylő nő ezután egy nő ezután egy keblében elrejtett bombát is fel akart robbantani, de azt megakadályozták. Maximov nyolc-havi működése alatt a börtönök annyira megteltek, hogy 64 új börtön építésére hitelt kellett igénybevennie, A nyomban összeült hadbírótság Maximov államtanácsos gyilkosnőjét felakasztásra ítélte.

A ki dinamitot hord a zsebébe. Különös embert tartóztatott le tegnap a fiúmei rendőrség. A gyanút azzal keltette magára, hogy egy darab dinamittal járt-kelt az utcákon és a nyilvános helyeken. A letartóztatott ember a rendőrségen bevallotta, hogy Szlavics Ferencnek hívják, 44 éves és fiúme közelében lévő Kasztua osztrák községbe való. Hogy hogyan jutott a veszélyes robbantó anyaghoz, erre nézve zavaros feleletet adott. Előbb azt mondta, hogy találta, majd beismerte, hogy egy ismerősétől kapta, akinek a nevét azonban nem árulta el. A rendőrség elkobozta a dinamitot és Szlavicsot tizenöt napi elzárásra és 200 korona pénzbüntetésre, behajthatatlanság esetére pedig még további öt napi fogságra ítélte.

Rejtély egy holttest körül. Titokzatos eset híre érkezett Rómából: Nápoly közelében egy idő előtt egy külföldi ember, aki magát Krebel néven jelentette be, egy kis villát bérelt. Sohasem mozdult ki az utcára, senkivel sem állott szóba és semmiféle cselédet nem tartott. A kíváncsi falusi nép naphosszat leselkedett a titokzatos idegenre, a míg egy napon meglátta a kulcslyukon át, hogy Kerbel egy mozdulatlan, kiterített nőt csókolgat, ráborul és sir. A parasztok rátörték az ajtót s akkor a titokzatos ember, akiről minjárt látták, hogy tébolyodott, puskát fogott rájuk, de később futásnak eredt és elmenekült. Az a nő akit csókolgatott, egy bebalzsamozott holttest volt. A csendőrség felkutatatta Nápoly környékét, de még nem tudott nyomára akadni a villa örült lakójának.

Szerkesztői üzenetek.

Flóra Károly urnak. Belényes. A kívánt adatokat a legnagyobb készséggel bocsájtjuk rendelkezésére s azok táblás kimutatását a legközelebbi napokban külön levélben veendi. **Igaz részt.** Ön sajnálja, hogy az előfizetések pontatlan beküldése miatt oly szomorú helyzetbe jutottunk, hogy még a lap nyomdai költségét sem fizethettük s fáj szívünk, hogy nem segíthet rajtunk. Részvénytílvánítása nagyon jó esett. Bár azok ts ennyire megszívlelnék helyzetünket, kik előfizetéseik beküldésével még mindig késnek. Azok a 2—4 koronás összegek, melyek tömege rajtunk segíthetne, egyeseknek nem esnének nehezükre s ilyen viszonyok

mellett az illetőknek még akkor sem lenne szabad hátralékban maradniok, ha a hátralékos összeget csak kölcsönrel tudnák fedezni. Utóvégre is ilyen csekély összeghez könnyebben lehet hozzájutni, mint 6—7 száz koronához.

A kiadóhivatal postája.

Belincán Vince. urna, Furdia. A tévedés onnan eredt, hogy az előfizetést beküldő kartársunk elfelejtette lakhelyét feljegyezni; most a hibát ki igazítottuk. **Plakinger Pál** urnak, Felsőszinevér. Előfizetése szeptember hó végével járt le. **Csató Lajos** urnak, Bélbor. Előfizetése folyó évi június hó végeig van rendezve. **Orosz Sándor** urnak, Jarovina. A címet kiigazítottuk. **Ay Mihály** urnak, Mátrafüred. Most végre sikerült az új nyomdát teljesen berendezni s november hó közepén tul, mikorra a mulasztást utolérjük, a lap pontosan fog megjelenni. sőt igyekezni fogunk úgy berendezkedni, hogy az már a megjelenés napján minden postán ott legyen.

Állást keres

keres 27 éves nős férfi, egy gyermek atyja, ki az erdészeti vagy vadászati pályára érez magában hivatást. Jó lövő. Érdeklődők forduljanak az Erdészeti Ujság szerkesztőségéhez, mely az illető címet közli.

2—5

Vizslakölyök

kitünő szülőktől származó, 6 hónapos, májbarna pointér, kan, 30 koronáért eladó.

Terecseny, [u. p. Almamellék, Somogy megye.]

3—3.

Vargha Antal.

„VADÓR“

cimű Hönig-féle tankönyvet bármely mennyiségben megvesz lapunk szerkesztősége.

BURGER FRIGYES

gyógyáru és illatszer üzlete

Kolozsvár, Mátyás király-tér 10

Vásárol a legmagasabb napi áron: Anyarozsot, ezerjófűvet nadragulya levelet gyökeret és minden másnemű gyógyfüvet. Felvilágosítással szívesen szolgál.

Nyomatott HIENTZ JOSZEF könyvnyomdájában Szászsebesen.

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4
Negyed évre	2

Pénzküldemények:

a Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos
lapkiadó:

Podhradszky Emil.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlközásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

XI. évfolyam.

Szászsebes, 1907. Oktober 31.

44. szám.

RÉGIPÉNZEK

aranyból és ezüsből jó árban megvétetnek.
Schmideg Alfréd, Budapest, I., Maros-utca 7.

Blum és Társa

elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 1—16. sz.

Mesteri szabású, izlésteljes csinos kiállítású

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönb felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekintheő számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a LEGUJABB FRANCIA- és ANGOL-DIVAT szerint, szinte JUTÁNYOS ÁRBON készítettnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készsèggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kiváratra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

Blum és Társa

Szerb kir. udvari szállítók. Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmivelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

MAGYARHON ELŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŐ ORAUZLETE.

Alapítva 1847.

Brauswetter János
Szegeden.

Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műóras, földalója
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltek.

Haering Ede

természetráji tanšzergyáros
SZEGED

Csemegi utca 5 és 7 szám

*Elvállalja mindenféle állat művészies kitömését
felelősség mellett.*

*Nagyobb vadászszobák berendezésére tro-
pheák, szőnyegek és reliefképek készítésére
vállalkozik. Praeparálásra alkalmas vadat a
legjobb áron megvesz, esetleg más praepa-
rátummal becserél. Árjegyzéket kívánatra
ingyen és bérmentve küld.*

Vadakat a következő áron vásárol:

Vadmacska	4-6 kor.-ig	Vaddisznó suly szerint.	
Borz	4-6 "	Galamb	0-80-1 kor.-ig
Vidra	10-20 "	Tuzok	8-10 "
Róka	3-6 "	Erdői szalonka	2-2.40 "
Medve nagyság szerint.		Daru	6-12 "
Mókus	1 "	Vadlud	2-3 "
Mogyorós pele	1 "	Vándor sólyon	2 "
Földi kutya	1-2 "	Sas	3-10 "
Szarvas nagyság szerint.		Keselyű	10-12 "
Ózbőr	3-5 "		

*A gyár a Délmagyarországi Közművelődési Egye-
sület védnöksége alatt áll.*

*Megrendeléseket elfogad a Szent-István Társulat
is, Budapest, VIII. Szentkirályi utca 28.*

Sürgőnycim: HAERING, SZEGED.

Egyenruhákat,
Egyenruházati cikkeket,
Polgári ruhákat,
Fehérneműt.

Fegyvereket és töltényeket

A legjutányosabb árak mellett legjobb
minőségben készít

BLUM SÁNDOR

udvari szállítója Ő Felsége a perzsa császárnak, I. Péter szerb királynak és Wladimirovits orosz császári nagyhercegnek.

Budapesten

Váci utca 15.

Erdőtiszteknek nemkülönböztetve erdőaltiszteknek előnyös
részletfizetési kedvezmények.

Nagyobb megrendelés esetén kívánatra mértékek
felvétele végett a cég egy szabásza saját költségén
bárhova elküldi.

Árjegyzéket és mintákat ingyen küldök.

Vidéki megrendelésekre kiváló gond lesz fordítva.
Legkisebb megrendelést is szívesen eszközölök. Meg
nem felelő árú a cég költségén visszaküldhető.

Aranyérem: Páris 1900.

46 remekelés.

46 remekelés.

OGRIS M.

Fegyvergyára

FERLACH (Karinthia)

!Forradalom!

a fegyver technika terén.

A kettős hatású önműködő biztosító
és ellenbiztosító **Tambour szabada-**
lom az összes rendszerű fegyverek-
nél rögtöni lökészenlehet és egy-
szersmind abszolút biztosítást ad vé-
letlen elsülés ellen.

A töltött fegyver **felhuzott kakassal**
beállított rögtönzővel, bármily hely-
zetben a

TAMBOUR

szabadalom által minden fegyver ve-
szélytelenné lesz, akár csak egy sétabot

Kérjen erről ingyen prospektust!

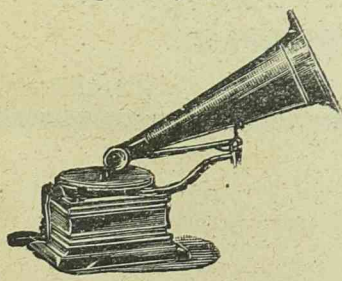
Különlegesség könnyű hármás
fegyverekben 2-8—3 kg-ig.

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyar levelezés!

**Magyarország legolcsóbb és legjobb beszerzési
forrása beszélőgépekben.**

A beszélőgép színházzenét
hangversenyt pótol!

Kérjen lemezejegyzéket.

Számtalan elismerőlevel! Beszélőgépek, kaphatók már 3 frt. 50 kr.-
tól följebb. Hitelképes egyéneknek rész-
letfizetésre is!
10000 új Férfi- és női ének. Karének,
Cigány, Katonazene, Hangszerszólók.
Különlegességek stb.
Legkedvezőbb lemez csere! Ingyen
Odeon és Olympia lemezek.
Kérjen ingyen árjegyzéket.
Levelezés minden nyelven.
Szenzáció! Megjelentek a kétoldalu angya-
los eredeti Gramophon

Nincs szebb ajándék mint egy beszélőgép.

Tóth József, Gramophon-nagykereskedő
SZEGED, Könyök-utca 3a sz.

Előnyös vadértékesítés

*Szarvas, däm vad, vadsertés őz, nyúl,
fogoly és egyéb lött vad értékesítését
minden mennyiségben elvállalom a
legmagasabb árak mellett.*

Azonnali készpénz elszámolás!

Ajánlatokkal kér:

Fodor Károly,

bizományos

BUDAPEST, (központi vásárcsarnok).

TILLER MÓR ÉS TÁRSA

CS. ÉS KIR. UDVARI SZÁLLITÓK
BUDAPEST, IV. Váczi-utca 35.

A legrégibb és legnagyobb egyenruházati intézet

A nagyméltósági földművelésügyi m. kir. minisztérium 70542 magas rendeletével az erdőigazgatóságoknak ajánlva.

Erdészeti- és erdő altiszti

egyenruhákat, egyes egyenruhadarabokat és mindennemű felszerelési cikket ajánlunk kitűnő mesteri szabás és izlésteljes kiállításban.

Fehérneműek- és harisnyák óriási választékban.
Fegyverek- és töltényekből állandó nagy raktár.

Polgári ruhák

a legjobb magyar- és angol szövetekből elsőrangú szabászok közreműködése mellett készülnek.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők megrendelések és nagyobb megrendelés esetén kívánatra saját költségünkön egy szabászt küldünk a mértékek felvétele végett.

Árjegyzéket és mintákat

ingyen és bérmentve küldünk és vevőink kényelmére bármely cikket készséggel beszerzünk.
Meg nem felelőt visszavesszünk.

Husliszt

legolcsóbb erőtápszer kutyák, baromfi és fácánok részére.

A folyton friss minőségű és soká eltartható ezen huslisztból 5 kilogram bérmentesített postai szállításal 3 korona 24 fillérbe kerül s tápértéke megfelel 20 kilogramnyi jó nyershus táperejének, 68% fehérnye tartalom biztosítva.

Zoubek Róbert I. sziléziai erőtakarmánygyára.
TESCHEN (Szilézia).

Nyomatott HIENTZ JÓZSEF könyvnyomdájában Szászsebesen.